

THE GERMAN CULTURAL INSTITUTE

Branch of the Goethe-Institut

presents

THE PRO MUSICA ANTIQUA ET MODERNA

German Soloists

Sonia Born	•	Soprano
Erwin Buchbauer	•	Baritone
Hans Spengler	•	String Instruments
Armin Guthmann	•	Wind Instruments
Kurt Weinhoeppel	•	Plucked Instruments

*

Bangkok • AUA Auditorium

14th February, 1967

THE MUSIC OF THE MIDDLE AGES, THE RENAISSANCE AND THE EARLY BAROQUE

— Brief guide through the history of music —

TEMPORAL BOUNDARIES OF THE PERIODS

การเปลี่ยนสมัยจากปลายสมัยกลางไปเป็นสมัย Renaissance และจากสมัย Renaissance ไปเป็นสมัย Baroque นั้น เป็นชนิดค่อยเป็นค่อยไป สมัยกลางศตวรรษที่ ๑๒, ๑๓ และ ๑๔ เข้าไว้ในสมัย สมัย Renaissance รวมศตวรรษที่ ๑๕ และ ๑๖ ส่วนสมัย Baroque นั้นนับตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ ๑๗ ไปจนถึงปลายศตวรรษที่ ๑๘ วิวัฒนาการของศิลปการดนตรีในประเทศต่าง ๆ ในยุโรปตลอดมาทั้ง ๓ สมัยต่างก็ผิดแผกกันออกไป แม้สมัยทั้งสามจะแยกออกจากกันให้เด็ดขาดในเรื่องของกาลเวลาไม่ได้ แต่แต่ละสมัยต่างก็มีเนื้อหาทางดนตรีและแบบการประพันธ์ของตนเอง

The transitions from the passing Middle Ages to the Renaissance and from the latter to the Baroque period are gradual. The Middle Ages cover the 12th, 13th and 14th centuries, the Renaissance the 15th and 16th centuries, and the Baroque extends from the beginning of the 17th century to the middle of the 18th century. The development of music through all periods varies in the individual European countries. In spite of the lack of distinct boundaries in time, the three art periods show substantial differences in content and form.

CHARACTER OF THE ARTIST IN THE MIDDLE AGES AND IN THE RENAISSANCE

ความเชื่อถือของคนสมัยกลางที่ว่าไม่มีผู้ใดสามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นได้อีกต่อไปแล้วนั้นเป็นการตรงกันข้ามกับความเลื่องผลเลิศในด้านศิลปวัฒนธรรมของสมัย Renaissance ศิลปินสมัยกลางเสนอผลงานของตนออกมาในแบบผู้ไม่ประสงค์จะออกนามโดยถือเอาชื่อเสียงในโลกหน้าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่า แต่ศิลปินสมัย Renaissance ถือเอาความยินดีในโลกนี้เป็นใหญ่ และพยายามแสดงออกซึ่งความสามารถเฉพาะของแต่ละบุคคลให้มากที่สุด นักปราชญ์สำคัญคนหนึ่งของสมัย Renaissance ชื่อ Marsilio Ficino ได้กล่าวไว้ดังนี้ “เพราะศิลปินยุคของเราอย่างเต็มเปี่ยมว่ายักตุงอภัยคุณหนึ่งกำลังเปิดฉากขึ้น เขาจึงถือว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์ไม่ใช่ผู้ลอกแบบ ศิลปินผู้สร้างสรรค์เป็นผู้ให้แบบ (form) แก่ศิลปกรรมแต่ละชิ้น และจึงได้กลายเป็นผู้กำหนดรูปร่างลักษณะของยุคที่ตนมีชีวิตอยู่ในยุคนั้น ๆ” ศิลปินสมัยกลางนั้นถ้ายืนเผชิญหน้ากับศิลปินสมัยดึกดำบรรพ์จะยืนอยู่ในลักษณะเคารพยำเกรงที่สุด แต่ถ้าเป็นศิลปินสมัย Renaissance แล้ว เขาจะยกย่องศิลปกรรมที่เขาสร้างสรรค์ขึ้นเองเหนือศิลปกรรมเก่าทุกชิ้น และเหนือแม้กระทั่งผลงานของศิลปินสมัยดึกดำบรรพ์ที่เขาเองก็เคารพบูชา

The medieval view that nothing new could be created is in direct contrast to the cultural optimism of the Renaissance. Whereas the medieval artist worked ANONYMOUSLY with the emphasis on THE NEXT LIFE, the artist of the Renaissance took great JOY IN THIS LIFE and asserted himself very much as an INDIVIDUAL. An important thinker of the Renaissance, Marsilio Ficino, once said: “Fully aware that a golden age is beginning, the artist begins to see himself as a creative person and not simply as an imitator. The creative artist gives form to the individual work of art and thus shapes the age he lives in”. Whereas the medieval artist stood awestruck before the Ancient Masters, the artist of the Renaissance puts his creative work above everything that went before, even above the work of the Ancients he worshipped.

THE DEVELOPMENT OF MUSIC IN THE MIDDLE AGES AND THE BIRTH OF THE RENAISSANCE

การดนตรีมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับชีวิตประจำวัน ในสมัยกลางงานประพันธ์ดนตรีแบ่งออกเป็นฝ่ายใหญ่ ๆ คือ ฝ่ายศาสนาซึ่งมีอิทธิพลเหนือประชาชนทุกอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย และฝ่ายราชสำนักของบุคคลชั้นเจ้าขุนมูลนาย ฝ่ายศาสนาพยายามใช้ดนตรีนำคนให้เข้าถึงงานพิเศษซึ่งห่างไกลมาจากชีวิตประจำวัน ฝ่ายขุนนางผู้ยิ่งใหญ่ใน หมู่พวกบุคคลชั้นสูงด้วยกันเองใช้ดนตรีเป็นเครื่องทำความบันเทิง เช่น ในการร้องเพลงรัก (minnesong) และการเต้นรำ ดนตรีที่ใช้ในกิจกรรมของทั้งสองฝ่ายเป็นแบบบทเพลงสำหรับคนร้องคนเดียว และได้มีวิวัฒนาการมาแล้วนับย้อนหลังลงไปได้ถึงกว่าหนึ่งพันปี บทเพลงสำหรับร้องคนเดียวเหล่านี้มีแบบในการแต่งหลายแบบ และบรรยายอารมณ์ได้หลายอารมณ์

ครั้นต่อมาถึงราว ๆ พันปีนับย้อนไปจากเดิมนั้น ศิลปการดนตรีได้เริ่มรับแบบการแต่งเพลงสำหรับหลาย ๆ เสียง ร้องพร้อมกันเข้ามา และจากนั้นก็ใช้กันแพร่หลายทั่วทุกประเทศในยุโรป ในจำนวนนี้มี ๓ ประเทศที่ได้มีส่วนสำคัญในการตกแต่งเพิ่มเติมให้แก่การแต่งแบบหลายเสียงนี้ และต่างก็วิวัฒนาการสไตลการแต่งของตนขึ้นคือ

ฝรั่งเศส ได้คิดจังหวะที่แยกคีย์ขึ้นและบรรยายอารมณ์ได้ดีด้วย ได้ทำให้เพลงจำพวก Ordo ขึ้นถึงขั้น ศิลปชั้นสูง

อิตาลี ได้คิดแบบ cantabile melodics และโน้ตชนิด dominant ขึ้น และเป็นต้นความคิดที่จะทำให้เสียงที่ ร้องพร้อม ๆ กันนั้นมีการประสานกันทำให้ฟังดูแล้วเหมือนเป็นเพลงเพลงเดียว ซึ่งปกติแล้วในบทเพลงสำหรับ หลายเสียงของสมัยกลางนั้นก็คือเพลงสำหรับเสียงเดี่ยวหลาย ๆ เพลงนั่นเอง แต่ร้องหรือบรรเลงไปพร้อม ๆ กัน นั้นเองโดยไม่ได้จัดให้มีการประสานกันแต่อย่างใด

อังกฤษ เป็นผู้สอนทั้งยุโรปให้รู้จักเสียงที่ลึกซึ้งของโน้ตชนิดที่เป็น third และ sixth ซึ่งอังกฤษเป็นผู้ค้นพบ สำหรับศิลปการดนตรีสมัย Renaissance นั้น นับตั้งแต่เริ่มสมัยมาได้มีความมุ่งหมายที่จะเป็นอิสระจาก tradition ของสมัยกลางในการแต่งเพลง และได้ทำสำเร็จตามความมุ่งหมายนี้ราว ๆ ปี ค.ศ. ๑๕๐๐ โดยนักแต่งเพลง รุ่นเดียวกับอัจฉริยบุคคลทางดนตรีชื่อ Guillaume Dufay แต่ความสำเร็จอันนี้หาได้อยู่ที่การเลิก tradition สมัย กลางไปเลยไม่ หากแต่เป็นการประสานวิธีการเรียบเรียงเพลงแบบต่าง ๆ ของสมัยกลางเข้าด้วยกันและประกอบ กันขึ้นใหม่ออกมาเป็นดนตรีชนิดหลายเสียงซึ่งมีจังหวะชัดเจนและมีทำนองชนิดมี accent แน่นอนซึ่งเป็นวิธีการ ที่ใช้อยู่จนถึงทุกวันนี้ ซึ่งในการวิวัฒนาการเช่นนั้นสมัย Renaissance ได้ยกเลิกแบบของสมัยกลางเพียงตรงที่ สมัยกลางนั้นใช้วิธีต่างเสียงต่างร้องไปหรือบรรเลงกันไปโดยไม่ไป “ลง” ที่ไหนทางสั้น

Music was always closely related to life. In the Middle Ages, musical work falls into two main spheres: the LITURGICAL of the church, which was of decisive influence in all fields of life, and the COURT sphere of the knightly class representing the upper social order. Whereas the church sought its musical expression in mysticism far removed from life, the knight, who lived almost exclusively in and for the society of the nobility, made use of music as a social entertainment in the minnesong and round dance.

The music of both spheres was an art of compositions for one voice whose development extended back over a thousand years. These compositions for one voice were of variable form and far-reaching expressiveness. From the start of our millenium, music takes on the form of a polyphonic art, which was adopted in all European countries. Three countries made a special and peculiarly characteristic contribution to the development of this polyphonic form:

FRANCE contributed highly developed rhythm capable of both original expressiveness and most artistic ramifications. It raised the idea of the "ordo" to the highest principle of art.

ITALY created "cantabile melodics" and the "dominant tonality" and for the first time treated the various parts of a polyphonic composition as "original unit". Medieval polyphonic music otherwise superimposed the individual parts as separate entities.

ENGLAND gave European music a sensual full tone which was based on the discovery and recognition of the third and sixth (terza and sexta) consonants. From the very start, the music of the Renaissance aimed at freedom from the tradition of the Middle Ages. This was achieved by the generation of the musical genius Guillaume Dufay (approx. 1400), although not so much by the complete rejection of the tradition as by moulding together all the musical forms of the Middle Ages. The result was the polyphony of the Renaissance, whose clear rhythmically and sharply accentuated melodic form was firmly rooted in this world. This constituted the rejection of the Gothic masters, whose ideal was a flow of movement rising to the infinite.

THE CHANGE IN MUSICAL AESTHETICS

ถ้าจะให้คำจำกัดความของดนตรีสมัยกลางและสมัย Renaissance จะทำได้โดยดูจากความเข้าใจของบุคคลในสมัยนั้น ๆ ที่มีต่อศิลปการดนตรี จากบทความของนักทฤษฎีทางดนตรีเช่น Tinctoris Praetorius และคนอื่น ๆ เราจะมองเห็นความเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในด้านทัศนคติของคนที่มีต่อดนตรีสมัยเก่า ๆ และในด้านการเล่นเพลงเก่า ๆ นั้นด้วย

ในสมัยกลางศิลปการเล่นดนตรียังอาศัยความเข้าใจแบบเก่า ๆ เช่นในข้อที่ว่า ดนตรีเป็น "เสียงสวรรค์" และยิ่งถืออีกด้วยว่าจุดมุ่งหมายสูงสุดของดนตรีอยู่ที่การที่มันสะท้อนถึงการจัดแห่งชั้นของจักรวาล ส่วนศิลปการดนตรีสมัย Renaissance นั้นถือเอาท่วงทำนองอันไพเราะ เสียงเครื่องดนตรี หรือเสียงร้องที่ได้ train เป็นอย่างดีแล้ว และความถูกใจผู้ฟังว่าเป็นที่สำคัญที่สุด

ความแตกต่างจากสมัยกลางอีกอย่างหนึ่งจะพบได้ในความสัมพันธ์ของทำนองเพลงกับเนื้อร้อง ในสมัยกลางเนื้อร้องมีความสำคัญรองลงมาจากทำนองเพลง แต่ในสมัย Renaissance ได้ให้ทั้งทำนองเพลงและเนื้อร้องมีความสำคัญพอ ๆ กัน หรืออาจจะให้ทำนองเพลงสำคัญไปกว่าเนื้อร้องเสียอีก

ตามทฤษฎีของยุคนั้นศิลปกรรม คุณลักษณะที่สำคัญของศิลปการดนตรีชั้นดีก็คือ Suavitas, Varietas หมายถึงความอ่อนโยน ความนุ่มนวล และความพริ้งพริ้วไปด้วยชนเชิง และลีลาที่แตกต่างกันออกไป จะต้องมีความสมดุลซึ่งกันและกันระหว่างจังหวะของดนตรีและลักษณะของเสียงดนตรีที่ผสมผสานกัน ซึ่งคุณลักษณะอันสูงส่งนี้จะเกิดขึ้นได้โดยการให้ทำนองมีความสำคัญรองลงมาจากเนื้อร้อง Harmonia (การประสานเสียง) จัดทำขึ้นโดยใช้วิธีเลือก tone ของเสียงประสานตามใจของผู้แต่ง ซึ่งเป็นวิธีการที่ตรงข้ามกับที่ทำกันในสมัยกลาง

A definition of the music of the Middle Ages and of the Renaissance is best formed from an understanding of these periods. It is from the writing of the musical theoreticians of the Renaissance, such as Tinctoris, Praetorius and others, that we see most clearly the significant change in the attitude to and performance of music of the early periods.

Whereas in Middle Ages music was still based on conceptions such as "HARMONY OF THE SPHERES" and saw its highest purpose in the reflection of the wordly order, the first consideration of the music of the Renaissance is a "MELODIOUS SOUND, FULLNESS OF TONE and the PLEASING OF THE HEARER".

Another difference from the Middle Ages is to be found in the relationship of music to language. Whereas in the Middle Ages language was completely subordinated to music, the Renaissance established equality between the two and even subordinated music to language.

According to the theoreticians of the Renaissance, the important qualities of good music were "SUAVITAS" and "VARIETAS", i.e. tenderness, softness, and richness in variation or diversity. A balance had to be found between the musical components of tone and rhythm: they found their noblest form in the subordination to language. The "HARMONIA" was determined by the FREE CHOICE of harmonizing tones, a view in complete contrast to that of the Middle Ages.

LATE RENAISSANCE AND THE TRANSITION TO THE BAROQUE STYLE

ในระบอหลังของสมัย Renaissance ได้มีวิวัฒนาการก้าวหน้าไปถึงการรวมบทกวีนิพนธ์เข้ากับดนตรีพวกนักแต่งเพลงสำหรับเสียงเดียว (monodist) ซึ่งมาชุมนุมกันที่เมือง Florence มี Galilei, Cavalieri และคนอื่น ๆ ต่างก็เห็นว่าเพลงแบบ "monodia" เท่านั้นที่จะสามารถรักษาศิลปะที่แฝงอยู่ในเนื้อร้องที่เป็นบทกวีไว้ได้ ความพยายามอันนี้ทำให้คีตกวีเหล่านั้นเชื่อมั่นว่าตนทำถูกต้องตามหลักการข้อที่ว่าสมัย Renaissance นำความคิดความอ่านของคนสมัยโบราณออกมาฟื้นฟูขึ้นใหม่ แต่ในขณะเดียวกันพวกนี้ก็ปฏิบัติอย่างรุนแรงต่อดนตรีแบบหลายเสียงซึ่งวิวัฒนาการก้าวไปไกลแล้ว เป็นผลให้ถึงกับชะงักงันอยู่เพียงแค่นั้น ดนตรีหลายเสียงจึงพ่ายแพ้ต่อสไตล์แบบ harmonic tone ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของขบวนการที่ไปเปลี่ยนแบบการแต่งเพลงทุกชนิดในราว ๆ ปี ค.ศ. ๑๖๐๐ ความเข้าใจชีวิตจริง ๆ แบบสมัย Renaissance ได้กลายเป็นความลึกลับลึกลับ ซึ่งเกิดจากศรัทธาแก่กล้าในศาสนา ในระยะของสมัย Baroque ความควบคุมตนเองทั้งในคำณิธิยา วาจา ท่าทาง และความรู้สึก ได้กลายเป็นความปรารถนาจะถ่ายทอดความรู้สึกและอารมณ์แบบต่าง ๆ ออกมา

The late Renaissance saw the further development of the idea of the poetical union of music and language. The monodists united in the Florentine Camerata, such as Galilei, Cavalieri and others, held the view that only the "MONODIA" could preserve the intrinsic value of language. With this apodictic demand these artists believed they were ful-filling the basic idea of the Renaissance as a rebirth of the ideas of the Ancients. At the same time, however, they became with this thesis keen opponents of the highly developed polyphony, the fate of which was therefore sealed. The linear polyphony now gave way to the harmonic-tonal style. This started a process which fundamentally altered all forms of music about the year 1600. The clear sense of reality of the Renaissance gives way in the Baroque period to the force of mystic ecstasy. The "virtu" of noble restraint and self-control is turned in the "affetto" of the Baroque period into the desire to represent human passions.

THE PLACE OF MUSIC IN SOCIETY

ในสมัยกลางดนตรีเป็นธุระของฝ่ายราชสำนักอยู่จนกระทั่งถึงสมัย Renaissance จึงได้กลายเป็นสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้ในชีวิตประจำวัน ในงานพิธีของราชสำนัก ในวงสังคม ในพิธีทางศาสนา ตามโรงเรียนและวิทยาลัยทั้งหลาย การดนตรีรวมลักษณะของยุโรปทั้งยุโรปเข้าไว้ในตัวของมัน นั่นคือทุกประเทศในยุโรปล้วนมีส่วนช่วยในการรับเอาดนตรีไปและไปแพร่พิชพันธุ์ต่อไป

In the Middle Ages, music was principally the care of the church and court. Not until the Renaissance did it become in its entirety an essential part of social life; in court ceremony, religious service, the everyday life of the citizen, in the schools and in the sciences. It took on the character of all Europe: all the countries of Europe played a part in its absorption and dissemination.

MUSIC OF THE MIDDLE AGES, THE RENAISSANCE, AND THE EARLY BAROQUE ON CONTEMPORARY INSTRUMENTS

P R O G R A M M E

RELIGIOUS AND COURT MUSIC OF THE EARLY MIDDLE AGES

ดนตรีทางศาสนาของต้นสมัยกลางเป็นแบบคล้ายฆานสูง ๆ และห่างไกลจากโลกของชีวิตจริง ๆ ซึ่งจะได้เห็นได้จาก antiphon ของ Herimann และจาก organum ของ Leonin ซึ่งอยู่ในสมัยดนตรีแบบของวิหาร Notre Dame (ราว ๆ ปี ๑๑๘๐ - ๑๒๕๐) ที่กรุงปารีส ดนตรีแบบนี้วางจังหวะของแต่ละเสียงไว้อย่างเข้มงวดและมีจังหวะ ซึ่งจะสังเกตได้จากลีลาที่คล้ายการเต้นรำ การแหวกแนวไปสู่จังหวะที่มี accentuated beat ซึ่งถือ rhythm ติดต่อกันไปเป็นชุด ๆ ว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่า beat เดี่ยว ๆ ทำให้แยกดนตรีออกมาเสียได้จากแบบ Gregorian และหันมาเชื่อมโยงกันได้นับกับดนตรีที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในชีวิตประจำวันซึ่งพวก minstrel (นักดนตรีเร่ร่อน) ใช้หากินอยู่ ศิลปะการดนตรีแบบที่สำคัญมากของระยะนี้คือ organum เป็นดนตรีศาสนาที่สูงมากที่สุด และใช้บรรเลงชนิดเดี่ยวหลายคน

The religious music of the early Middle Ages is mystical and far removed from the world of reality. This is illustrated by the Maria antiphon of Herimann, and by the organum of Leonin, which belongs to the early NOTRE DAME PERIOD (approx. 1180-1250). The "Notre Dame School" at Paris was the centre of this period. It created the strict rhythmization of the individual parts of a composition and the "Modal rhythmic", which are characterized by dance-like movements. This breakthrough to an accentuated beat rhythm, in which the sequence rhythm predominates instead of the individual beat, made the separation of music from the Gregorian form possible and established its connection with the everyday popular music of the minstrel. The main form of this period, the "organum", was the most ceremonial cult music of this time. It was performed exclusively by soloists.

HERIMANN VON DER REICHENAU (Germany) • 1013 - 1054

Sequence, one-part, vocal

"Salve, regina misericordiae,
Vita, dulcedo et spes nostra, salve!
Ad te clamamus exsules filii Evae,
Ad te suspiramus gementes et flentes
in hac lacrimarum valle.
Eia ergo, advocata nostra,
illos tuos misericordes oculos ad nos converte
Et Jesum, benedictum fructum ventris tui,
Nobis post hoc exsilium ostende.
O clemens, o pia, o dulcis Maria."

การแต่งแบบ Sequence คงใช้อยู่เป็นเวลานานถึง ๘๐๐ ปีในประวัติศาสตร์ บาคหลวง Herimann เป็นทั้งนักแต่งเพลง จินตกร และนักปราชญ์ และเป็นบุคคลสำคัญที่สุดคนหนึ่งในเยอรมนีในสมัยของท่าน

The Sequence held its place in musical history for 800 years. The monk HERIMANN was musician, poet and philosopher and one of the most important figures in Germany in his time.

LEONIN (France) • 12th Century

Organum "Haec dies", two-part, vocal

Organum เป็นชื่อเรียกบทเพลงหลายเสียงแบบแรกของทางศาสนา ซึ่งอาศัย Gregorian chant แบบไม่มีจังหวะเป็นหลัก แบบพื้นฐานของ organum เป็นการร้องทำนองแบบมีจังหวะคู่กันไปกับการร้องแบบไม่มีจังหวะ Leonin แต่งเพลงอยู่ในฝรั่งเศสในศตวรรษที่ ๑๒

Organum is the name given to the first form of church polyphony, which was built up on the rhythm-free Gregorian chant. The basic form of this organum consists in the opposition of metric and unmetric recitals. LEONIN was active as composer in France in the 12th century.

บทประพันธ์ของพวกขุนนางแสดงให้เห็นถึงดนตรีแบบสำคัญ ๆ ในราชสำนักคือ เพลงของนักร้อง minnesinger การเต้นรำ round dance และการบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีของพวก minstrel

The compositions of the knights illustrate the main branches of court entertainment: The song of the minnesinger, the round dance and the instrumental art of the minstrel.

ANONYMUS (France) • 12th Century

La Quarte Estampie Royal, one-part, instrumental

Estampie หมายถึงการแต่งเพลงให้เครื่องดนตรี (ไม่มีการร้อง) ซึ่งเป็นการแต่งที่ free และดัดแปลงมาจากเพลงร้อง แบบของ Estampie เห็นได้ชัดจากการเอาแบบเพลงเต้นรำทั้งหลายที่มีอยู่เอามาใช้ การเอาเพลงในจังหวะเต้นรำธรรมดา มาเรียบเรียงขึ้นเป็นบทประพันธ์ขึ้นใหม่ไม่ใช่สำหรับเต้นรำแต่เพื่อให้คนฟังฟังเพลิน ๆ เช่นแบบ Estampie นี้เป็นที่มาของการแต่งเพลงประเภท Suite ที่เรารู้จักกัน

Estampie means a free instrumental composition which was mostly adapted from vocal works. The form of the estampie is characterized by the stylization of existing dance forms. The origin of the "suite" is to be found in this manner of adapting a simple dance form to a refined piece of music intended solely to please the listener and not for dancing.

ANONYMUS (France) • 12th Century

Chanson de Toile, one-part, vocal-instrumental

“Le samedi au soir, faut la semaine:
Gaiete et Oriours, serors germaines,
Main a main vont baignier a la fontaine.
Vente l'ore et li raim crollent:
Qui s'entr'aiment soef dorment!”

เพลงนี้เป็นเพลงรัก ทุกท่อนจะมีสร้อยต่อท้าย เพลงชนิดนี้เป็นเพลงที่วงสังคัมในราชสำนักใช้ในการเต้น
round dance

The Chanson de Toile is a song of a romantic nature whose verses terminate in a refrain. It was to songs of this type that the court society danced their round dances.

FRENCH MUSIC OF THE FOURTEENTH CENTURY

ตอนเริ่มต้นศตวรรษที่ ๑๔ ได้มีการปฏิวัติในด้านการดนตรีเกิดขึ้นในฝรั่งเศสเป็นครั้งแรกที่มีการประพันธ์ดนตรี
โดยบุคคลคนเดียวเพื่อการร้องหลาย ๆ เสียงพร้อมกัน ซึ่งสิ่งนี้ไม่เป็นการถูกต้องตามระเบียบของสังคัมในสมัย
นั้นนัก

ความพอเหมาะกันระหว่างลักษณะของดนตรีและความลึกซึ้ง (sensuality) ในลีลาของดนตรีเริ่มเกิดขึ้นเป็น
ครั้งแรก ทำให้ได้มาตรฐานสำหรับดนตรีของศตวรรษที่ ๑๔ และลักษณะของดนตรีของศตวรรษที่ผ่านมาไม่ค่อย
หมดไป เรามักจะเรียกถึงสมัยนี้ว่าเป็นสมัยของ “Ars nova” คือนอกจากดนตรีจะมีลักษณะเป็น “motett”
ซึ่งถูกดัดแปลงมาแล้ว ยังมีลักษณะใหม่คือ “cantilena” เกิดขึ้น ซึ่งเป็นเพลงร้องชนิด ๓ เสียงประกอบ
ด้วยดนตรี

At the beginning of the 14th century a significant revolution took place in music. For the first time the **free** work of art performed by **one** creative person appears in music for several voices. This does not fit into liturgy or into a social order. The balance between sensuality and form obtained for the first time led to standards to which the music of the 13th century was forced to give way. This period is referred to by the term “Ars nova”. In addition to the form of the motett, which was of course adapted to the new style ideal, the new form of the “cantilena” arose, which signifies a usually three-part song with instrumental accompaniment.

GUILLAUME DE MACHAULT (France) • died 1377

Double Hoquet, three-part, instrumental

การบรรเลงเพลงประเภท Hoquetus นั้นมีมานานก่อนดนตรีชนิดหลายเสียง เพลงประเภทนี้ประกอบด้วยการตัดทำนองเพลงออกเป็นท่อน ๆ นักดนตรี ๒ คนหรือมากกว่าผลัดกันเล่นคนละท่อน คนหนึ่งเล่นอีกคนหนึ่งหยุด การบรรเลงแบบนี้ทำได้ทั้งเครื่องดนตรีล้วนหรือมีผู้ร้อง ซึ่งการบรรเลงแบบนี้มีอิทธิพลต่อการประพันธ์เพลงในสมัยนั้นเป็นอย่างมาก เพลงประเภทนี้มีความสำคัญต่อดนตรีชนิดหลายยุคของสมัยเรา

Guillaume de Machault เป็นทั้งจิตรกรและนักดนตรี เป็นศิลปินที่เก่งที่สุดในฝรั่งเศสของศตวรรษที่ ๑๔ อาจกล่าวได้ว่าเขาเป็นอัจฉริยะบุรุษผู้หนึ่งและได้ผลิตผลงานซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวทางที่ดนตรีของยุโรปจะวิวัฒนาการต่อไป ดนตรี Hoquetus ของเขาได้รับการยกย่องว่าเป็นงานชิ้นสุดยอดของเพลงประเภทนี้

The practice of the HOQUETUS goes back far beyond the origins of polyphony. It consists in 'cutting up' a melody. Two or more players perform it alternately: one plays whilst the other is silent. This form was performed vocally and instrumentally and had a great influence on all other musical forms of this period. It is again playing an important part in the avantgarde music of our time. GUILLAUME DE MACHAULT, both musician and poet, was the most outstanding artist in France of the 14th century. He was a genius of almost universal learning and created a work which was to show the way for the further development of European music. His hoquetus is considered the climax of the type of music,

BORLET (France) • 14th century

Vogelrufvirelais, four-part, vocal-instrumental

"He, tres doulz roussignol joly
Qui dit oc-cy oc-cy oc-cy,
Je te deprie, Que sans detry
Voisses a ma dame jolie
et dy de par moy et affye
Que oc-cy oc-cy oc-cy
M'a se son dur cuer n'a moulie".

Virelais เป็นเพลงร้องสำหรับการเต้นรำ ซึ่งร้องโดยนักร้องต้นเสียงสลับกับนักร้องหมู่ประสานเสียง เพลงประเภทนี้ในขั้นแรกได้ประพันธ์ขึ้นสำหรับนักร้องเดี่ยวเสียงเดียว และต่อมาในศตวรรษที่ ๑๔ ได้ประพันธ์ขึ้นสำหรับนักร้องเดี่ยวหลาย ๆ คน จนในที่สุดก็ไม่เหลือลักษณะของเพลงเต้นรำอีกเลย แต่เป็นดนตรีที่ให้ความบันเทิงเป็นที่นิยมของวงสังคีตชั้นสูงในสมัยนั้น เพลงนี้ (this virelais) แสดงให้เห็นถึงการใช้เสียงดนตรีเลียนเสียงนกร้อง ซึ่งเป็นการเล่นสนุกทางดนตรีที่แพร่หลายในสมัยกลางไม่ค่อยมีผู้รู้จักชื่อ Borlet ผู้ประพันธ์เพลงนี้เท่าไรนัก คงจะเป็นที่รู้จักเพียงในราชสำนักสันตปาปาที่เมือง Avignon ซึ่งเป็นศูนย์กลางของที่ศึกษาศิลปการดนตรีในศตวรรษที่ ๑๔

The Virelais was originally a dance song which was sung by a soloist alternating with the chorus. At first for one part, it was composed in the 14th century mainly for several parts, and gradually lost its character of a dance composition. It represents musical entertainment of the upper society of this period. This virelais demonstrates a musical game so popular in the Middle Ages of imitating bird calls. Very little is known of the composer Borlet. He was probably active at the pontifical court at Avignon, which was the centre of a school of music in the 14th century.

ITALIAN MUSIC OF THE FOURTEENTH CENTURY

ดนตรีอิตาลีชนิดหลายเสียงของ Trecento (อิตาลีในศตวรรษที่ ๑๔) นั้นเป็นศิลปะชนิด "Lied" ที่มาของดนตรีชนิดนี้ก็คือเพลงแบบ "lauda" ซึ่งในฐานะที่เป็นเพลงสั้นเล่าเรื่องราวทางศาสนาเป็นที่นิยมกันมากและแยกออกไม่ได้จากความเชื่อมั่นทางศาสนาของชาวอิตาลีเลียนหรือจากงานดนตรีของประเทศฝรั่งเศสโดยเฉพาะของ Machault หรือจากศิลปะของพวก minstrel สมัยกลาง การแบ่งชนิดของศิลปะสมัย Trecento ของอิตาลีก็คือแบ่งเป็นแบบ madrigal และแบบ caccia

Italian polyphonic music of the Trecento is essentially 'LIED' art. Its origins are: the 'lauda', which as a popular religious ballad was inseparable from the religious need of the Italian people, the musical art of France, above all of Machault, and the art of the Gothic minstrel. The basic divisions of the Italian Trecento art are the forms MADRIGAL and CACCIA.

MAESTRO PIERO, first half of the 14th century

Caccia, three-part, instrumental

"The Caccia" เป็นเพลงที่ประพันธ์มาจากกวีนิพนธ์ซึ่งพรรณนาถึงฉากการล่าสัตว์โดยใช้วิธีพูดกันในด้านศิลปการดนตรี คำว่า caccia คือหลักของการเลียนทำนองโดยบรรเลงไล่หลังเสียงแต่ละเสียงในบทเพลงหลายเสียง โดยมาก "caccia" จะแบ่งเป็น ๓ ตอน มีเสียงสูง ๒ เสียงและเสียงต่ำ ๑ เสียง ลักษณะอันนี้เป็นลักษณะของดนตรีที่ประพันธ์มาก่อน จะถึงแบบสามเสียงของสมัย Baroque เท่าที่ทราบกันมาผู้ประพันธ์เพลงประเภท Caccia แบบ ๓ เสียงเป็นคนแรกก็คือ Maestro Piero ซึ่งหาประวัติไม่พบ

The Caccia arose from the poetry which gave a lively description in metric form of hunting scenes. In the musical sense, the term caccia relates to the principle of melodic imitation ("chasing after") of the parts in a polyphonic composition. The caccia is usually for three parts, with two similar trebles and a base voice, the latter, however, not taking part in the canon of the trebles. These features characterize it as forerunner of the Baroque TRISONATE. As far as is known, PIERO, about whom no documentary reports have been found, is the first composer of three-part caccias.

JACOPO DA BOLOGNA, first half of the 14th century

Madrigal, two-part, vocal

"Fenice fu, et vissi pur' e norbida,
Et or son trasmutata in una tortora,
Che volo con amor per le bell' ortora."

"The Madrigal" ของสมัย Trecento เป็นเพลงที่เล่นกันมากที่เมือง Florence ในตอนแรกๆ ผู้ประพันธ์เพลงประเภทนี้แต่งเนื้อร้องเอง เนื้อร้องเป็นชนิดบรรยายธรรมชาติมากกว่าอย่างอื่น แต่เนื้อเพลง madrigal ชนิดเสียดสีหรือสอนศีลธรรมก็มีอยู่เป็นประจำ เพลงประเภทนี้แตกต่างไปจากเพลงที่มี ๓ เสียง ตรงที่มันจะมีเพียง ๒ เสียง เป็นแบบประจำของ madrigal ของสมัย Trecento Jacopo da Bologna เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงที่สุดในฐานะผู้ริเริ่มประพันธ์เพลงแบบใหม่นี้ งานประพันธ์ของเขาได้รับการยกย่องเพราะเขาสามารถที่จะเรียบเรียงทำนองแสดงถึงความสามารถของนักร้องได้อย่างวิเศษที่สุด

The Madrigal of the Trecento was practised above all in Florence. In the earliest period of the madrigal, the composers produced their own texts. The latter are mostly of a descriptive idyllic nature, but there is no lack of madrigals with a satirical or moral theme. In contrast to most three-part ballata, the two-part performance is a typical feature of the Trecento Madrigal. Jacopo da Bologna was the most famous of the early composers of the 'Ars nova'. His compositions are distinguished by subtle virtuoso treatment of the vocal parts.

ENGLISH MUSIC AT THE TURN OF THE 14TH AND BEGINNING OF THE 15TH CENTURY

ในตอนปลายศตวรรษที่ ๑๔ แบบแผนการประพันธ์ดนตรีและวิวัฒนาการของ tone ของดนตรีในยุโรปเริ่มก่อตัวขึ้น ซึ่งแสดงว่าได้รับอิทธิพลอย่างมากจากดนตรีของอังกฤษ อิทธิพลนี้ได้มาจากผลงานของ Dunstable และผู้ประพันธ์ดนตรีในสมัยเดียวกันกับเขา ทั้งในด้านทำนองเพลงและลักษณะการประสานเสียงตามแบบดนตรีอังกฤษ

At the end of the 14th century, European stylistic and tonal developments took place which point to a strong influence by the English music. This influence, which came from Dunstable and his contemporaries, was produced by both the melodic and harmonic features of English music.

GUILELMUS MONACHUS (Italy) • 15th century

Gymel, two part, instrumental

Gymel, three-part, instrumental

Gymel หรือ "การร้องเพลงคู่" หมายถึงดนตรีชนิดหลายเสียงของอังกฤษในสมัยกลาง Tone ของเพลงประเภทนี้มีความไพเราะอ่อนหวานสำหรับระยะแรกๆ นี้ ซึ่งเนื่องมาจากโน้ตเพลงชนิด thirds และ sixths ซึ่งขานและไล่กันไปอันเป็นลักษณะเฉพาะของเพลงประเภทนี้

Gymel, or 'twin-singing', denoted a form of English polyphony of the Middle Ages. The tone was unusually sweet for this early period and was due to the parallel-running thirds and sixths which are characteristic of this form.

JOHN DUNSTABLE (England) • died 1435

Chanson, two-part, vocal-instrumental

"O rosa bella: o dolce amica mia
non me lassar morir in cortesia.

Ai lassomi dolente dezo finire
per ben servire: e lialmente amare.
Soccorame ormai del mio languire
cor del corpo mio non me lassar morire.

O dio damore che pena e questa amare
vide chio moro tutora: per sta zudea".

Ballata ของ Leonardo Giustiani ชื่อ "o rosa bella" ได้ถูกแต่งเพลงเป็นหลายครั้งโดยผู้ประพันธ์หลายคน แต่ที่แต่งโดย Dunstable เป็นที่รู้จักและบรรเลงกันทั่วไปในยุโรป

Dunstable ได้สอดแทรกลักษณะของดนตรีแบบอังกฤษลงไปในงานดนตรีของเขา ทั้งยังรวมคุณลักษณะของดนตรีแบบยุโรปซึ่งเขารู้จักเป็นอย่างดีไว้ด้วย ที่สำคัญที่สุดคือเขาสามารถที่จะดัดแปลงความเป็นอังกฤษในดนตรีของเขา (national sound style) ให้เข้ากับดนตรีแบบยุโรปได้เป็นอย่างดี อิทธิพลของงานประพันธ์ของ Dunstable ได้มีผลต่อวงการดนตรีในสมัยของเขาอย่างมาก โดยเฉพาะต่อผลงานของ Dufay และผู้ประพันธ์ในสมัยเดียวกัน ซึ่งได้รับเอาลักษณะการของดนตรีอังกฤษมาใช้อยู่ในผลงานของตนด้วย

The ballata of Leonardo Giustiani 'o rosa bella' was set to music by several composers. The composition by Dunstable was very popular and spread throughout all Europe.

DUNSTABLE puts into his music the characteristic features of English music and combines them at the same time with the continental tradition with which he is familiar. A permanent place of importance is assured by the adaption of a national sound style to a European style. The full-tone of his music was unusual up to his time and had a deep effect on Dufay and his contemporaries, who now included the English musical developments in was their work.

THE AGE OF NETHERLAND POLYPHONY

ที่ Burgundy เป็นศูนย์กลางของดนตรีแบบตะวันตกซึ่งมีความสำคัญมากในสมัยนั้น นักดนตรีชาวเนเธอร์แลนด์ผู้ซึ่งได้ศึกษาอยู่ใน ร.ร. ลัทธิ ร.ร. อื่นใด ก็แยกย้ายกันไปมีตำแหน่งสำคัญ ๆ อยู่ตามประเทศต่าง ๆ ในยุโรป อาจกล่าวได้ว่า สมัยที่ดนตรีเนเธอร์แลนด์เฟื่องขึ้นเป็นตอนสิ้นสุดของสมัยกลาง และเป็นสมัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการวิวัฒนาการของดนตรีแบบหลายเสียงของประเทศตะวันตกในโอกาสต่อมา

The historical synthesis of Romanic and Germanic elements which characterizes the whole of the Netherland period took place in the magnificent state of Burgundy. This formed a centre of western music whose influence was very wide spread at that time. Netherland musicians, who studied in schools which for their time were far ahead of others, held leading positions in all European countries. The Netherland period marks the climax and end of the Middle Ages and had a decisive influence on the further development of western polyphonic compositions.

GUILLAUME DUFAY (Dutch-Walloon) • died 1474

Gloria, four-part, vocal-instrumental

การแต่งเพลงที่เรียกว่า Missa เข้ามาในประวัติการดนตรีเมื่อปลายศตวรรษที่ ๑๔ นับตั้งแต่สมัยของ Dufay เป็นต้นมา การแต่งเพลงศาสนาชนิด Missa (mass) ได้กลายเป็นงานที่ขึ้นหน้าขนาของนักแต่งเพลงใน Netherland

Guillaume Dufay ได้รับสมญาว่าเป็นบิดาของศิลปการดนตรีใน Netherland เขามีความสำคัญมากในระยห้วเลี้ยวหัวต่อของการดนตรีจากสมัยกลางมาเป็นสมัย Renaissance ผลงานของเขาเป็นแบบของฝรั่งเศสเหนือซึ่งมีทั้งดนตรีทางศาสนาและที่ไม่เกี่ยวกับศาสนา Dufay มีความสำคัญมากในการปฏิรูป harmonics

The term **MISSA** occurs at the end of the fourteenth century. From Dufay on the compositions of mass cycles becomes the main task of the Netherland School.

GUILLAUME DUFAY is regarded the father of Netherland music. He was the central figure in the transition between two musical period. His work originates in the North-French tradition, which included both church and secular music. Dufay is of great importance in the reforming of harmonics.

JOSQUIN DESPREZ (Dutch-Walloon) • died 1521

Fantasia, three-part, instrumental

ในสมัย Renaissance การแต่งแบบ Fantasia หมายถึงบทประพันธ์ที่แต่งขึ้นใหม่ทั้งหมดที่เดี่ยว ไม่ใช่เอาของเก่ามาแต่งเติม

Josquin Desprez เป็นนักแต่งเพลงของระยะที่รุ่งเรืองที่สุดของสมัย Renaissance

In this period **FANTASIE** refers to a 'fully composed' piece, in contrast to an improved piece.

JOSQUIN DESPREZ is the leading composer of the High Renaissance. Only Isaak is comparable with him in scope and versatility of work.

PIERRE DE LA RUE • died 1518

Lied, four-part, vocal-instrumental

"Mijn hert altijd heeft verlanghen
Naar u, die allerliefste mijn,
U liefde heest mij ontvanghen,
U eijghen vrij will ick zijn,
Voor al de weerelt meene
So wie dat hoort oh ziet,
Heb dij mijn herte alleene
Daerom, lief en begheeft mij niet".

เพลง "Mijn hert altijd heeft verlanghen" มาจากหนังสือเพลงของ Margareta แห่ง Austria
Pierre de la Rue เกิดในสมัยเดียวกับ Josquin Desprez เป็นผู้แต่ง imitative counter-point ที่เก่งมาก
ผู้หนึ่ง บทประพันธ์ของเขาเป็นลักษณะของดนตรีสมัยกลางซึ่งกำลังจะสิ้นสุดลงอยู่แล้ว

The Lied 'Mijn hert altijd heeft verlanghen' is taken from the song-book of Margareta of Austria. Its melody is also to be found as cantus firmus in a mass.

Pierre de la Rue, a contemporary of Josquin, is among the great masters of imitative counter-point. His compositions bear in the soft ecstatic flow of their lines the style features of the Middle Ages, which were drawing to their close at his time.

HEINRICH ISAAK (Flemish Dutchman) • died 1517

Der Hund (the Dog), three-part, instrumental

บทประพันธ์นี้เป็นทำนองของเพลงชื่อ "Der Hund mir vor dem Licht umgaht" ซึ่งเอามาเรียบเรียงขึ้น
สำหรับเครื่องดนตรีล้วนๆ เป็นงานที่น่าสนใจที่สุดของการแต่งประเภทนี้ของ Isaak ศิลปของเขากว้าง
ขวางและเชี่ยวชาญมาก แม้จะได้รับการฝึกฝนมาเป็นแบบ Netherland แต่เขาก็สามารถแต่งในแบบ
ของเยอรมันและของอิตาลีได้ดีเท่ากัน เขาเป็นนักแต่งเพลงประจำราชสำนักของ Kaiser Maximilian ที่หนึ่ง
อยู่เป็นเวลานาน และยังได้แต่งเพลงให้กับ Lorenzo de Medici ในอิตาลีอีกด้วย

The instrumental piece on the theme of the German folk song, 'Der Hund mir vor dem Licht umgaht' is one of the most interesting compositions of this type by Isaak. Issak's art is exceedingly comprehensive and versatile. Trained in the Netherland style, he was an equal master of the German and Italian styles. He was for a long time court composer to Kaiser Maximilian I, but also composed for Lorenzo de Medici.

HEINRICH ISAAK

Quodlibet, four-part, vocal-instrumental

First text:

"Donna! Wie herrlich sind die Blumen bei Deinem Hause, die Rosen und Lilien! Nach diesen steht der Sinn mir. Schenk mir eine Rose, ich bitte Dich, fuer meine Liebste".

Second text:

“Gar lange Zeit warst Du mein Glueck! Gar lange Zeit!
Reich mir von jenem suessen Rebensaft!
Doch nicht zu viel! Ja nicht zu viel!”

Quodlibet หมายถึง “patch-work” (อาหารหลาย ๆ ชนิดผสมเข้าด้วยกัน) แต่เมื่อนำมาใช้อธิบายเรื่องของการดนตรี คำนี้หมายถึงการเอาทำนองเพลงทั้งตอนหรือตัดตอนมาลำดับเข้าด้วยกันเพื่อให้มีทั้งทำนองตลกขบขัน หรือครึกครื้น และยังหมายถึงการนำเอาท่วงทำนองจากที่ต่าง ๆ มาเรียบเรียง โดยเอามาต่อกันเข้าหรือเอารวมกันจัดเรียงใหม่

Quodlibet has the meaning of ‘patch-work’ or ‘mixture of different dishes’. Musically this denotes the usually jocular combining of different melodies or melody fragments, and also the inter- mixing or consecutive arrangements of different poems.

LIGHT COMPOSITION FORMS OF THE RENAISSANCE AND THE TRANSITION TO THE BAROQUE STYLE

ในสมัยเดียวกันกับที่เนเธอร์แลนด์อยู่ในยุคของดนตรีหลายเสียง ยังมีดนตรีชนิดต่าง ๆ ซึ่งได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางเรียกกันในชื่อว่า frottola, cancion และ villanella ดนตรีเหล่านี้แม้ว่าจะมีลีลาการประพันธ์ที่ง่าย ๆ ก็จริง แต่จัดอยู่ในประเภทดนตรีชั้นสูง การแต่งสำหรับเครื่องดนตรีลั่นและ chanson ของดนตรีชนิดเบา ๆ นี้ แสดงถึงเปลี่ยนแปลงของวิธีประพันธ์เพลงในสมัยศตวรรษที่ ๑๖

Alongside the differentiated polyphony of the Netherlands and in contrast to the latter, a lighter popular art existed which was practised under names such as frottola, cancion and villanella. These compositions, in spite of their simple form, are music of a high standing. The instrumental pieces and chansons of this section show the change in style in the 16th century.

FRANCESCO DE LA TORRE (Spain) • 15th/16th centuries

Alta, three-part, instrumental

Alta เป็นคำใช้สำหรับการเต้นรำที่คล่องแคล่วว่องไวใน treble time ทำนองพื้นของ alta ในการบรรเลงวันนี้คือทำนองของเพลงชื่อ “La Spagna” ซึ่งเป็นทำนองเพลงสำหรับจังหวะเต้นรำ basse-danse ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วยุโรปในสมัยนั้น ทำนองนี้จะอยู่ตอนกลาง ๆ ของเพลง ซึ่งก่อนและหลังทำนองตอนนี้จะเป็นการทำนองชนิดเร็วที่เล่นเป็นแบบ improvising

Alta is the term for a fast dance in treble time. The basic melody of the alta of the program is the air ‘La Spagna’, a ‘basse-danse’ melody known all over Europe in its time. This melody is in the middle part, over which moves a fast improvising treble.

ANONYMUS (Spain) • about 1500

Cancion, four-part, vocal-instrumental

"Komm uebers Wasser, Julietta meine Herrin!
Komm uebers Wasser, Julietta komm zu mir!
Drei Rosen pflueckt ich im Garten, Julietta meine Herrin!
Komm uebers Wasser, Julietta komm zu mir!"

DIEGO ORTIZ • Middle of the 16th century

Differentias, improvisations on an ostinato, instrumental

เพลงนี้แสดงถึงเทคนิคการแต่งเพลงชนิดเก่าซึ่งเป็นการ improvise แบบ ostinato (หมายถึงเล่นทำนองเพลงของเสียงคำสุกซ้ำไปซ้ำมา) Ortiz ได้แต่งเพลงอยู่ใน Spain และ Italy หนังสือของเขาชื่อ "คำอธิบายว่าด้วยลักษณะต่าง ๆ ของการประพันธ์เพลง" ถ่ายให้เราได้เข้าใจวิธีการบรรเลงเพลงของศตวรรษที่ ๑๖

The differentias of Ortiz illustrate the technique of the early music as instrumentally improvised on an ostinato (a continuously repeated base melody). Ortiz was active in Spain and Italy. His 'tratado de glosas' gives an insight into the instrumental performance practice of the 16th century.

MICHELE PESENTI (Italy) • died after 1521

Frottola, four-part

Frottola ตามความหมายเดิมแปลว่า "รวมสิ่งที่น่าสนใจทั้งหลาย" เนื้อหาสำคัญของ frottola คือความรักที่นิยมทำกันมากในการแต่งแบบ frottola คือใช้วิธีเล่นอักษรและเลียนเสียงสัตว์ต่าง ๆ เช่น เสียงไก่ขัน หรือเสียงนกกระสา ร้อง เป็นการแสดงความรู้สึกสบายกายใจและความยินดี frottola ไม่ใช่เพลงพื้นเมือง แต่เป็นเพลงที่แต่งสำหรับให้คนชั้นมีการศึกษาที่ร้องฟังกันเอง จึงต้องถือว่าเป็นชั้นสูง แต่แต่งขึ้นตามแบบอย่างของเพลงที่ชาวบ้านชอบร้องกัน frottola มีความสำคัญมากในวงการดนตรีอิตาลีในศตวรรษที่ ๑๕ Pesenti ได้แต่ง frottola ไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งแพร่หลายและมีเป็นที่นิยมกันทั้งในอิตาลีและฝรั่งเศส ส่วนชีวิตประวัติของเขานั้นไม่มีใครทราบเลย

Frottola originally meant 'a bunch of joyful things'. Its main theme is love. The frottola shows a preference for a play on the sound of words and animal imitations such as the crowing of cock 'Cu cu ru cu' or the cry of the crane 'gru', expressing the feeling of joy and well-being. The frottolas were not folk songs, but were written for the educated class and sung by this class. They must therefore be regarded as elevated music based on the imitation of popular songs. The frottola occupied an important position in the Italian music in the 15th century. Pesenti, about whose life very little is known, was a prolific frottola composer. His works were known and popular in Italy and France.

ANONYMUS (France) • approx. 1500

Dance, four-part, instrumental

Basse danse • Tourdion

Basse Danse เป็นการเต้นรำจังหวะช้าที่เป็นแบบฝรั่งเศสแท้ๆ แต่ได้แพร่หลายอย่างรวดเร็วไปทั่วทั้งยุโรป มีลักษณะเนิบนาบสุขุม ถัดมาเป็นจังหวะเต้นรำชอยด์ๆ ของฝรั่งเศสอีกจังหวะหนึ่ง เรียกว่า Tourdion

The Basse Danse is to be regarded as typically French among the slow step dances. But it nevertheless spread rapidly all over Europe. It is of a slow and solemn nature. The fast skip dance of France is the Tourdion, which followed the basse-danse.

PIERRE SANDRIN (France) • died after 1561

Chanson, four-part, vocal-instrumental

เพลง Douce memoire เป็นแบบ Chanson ที่กำลังเฟื่องฟูที่สุดของ Paris Sandrin เป็นนักดนตรีอยู่ในวงดนตรีในราชสำนัก บทประพันธ์ของเขาแพร่หลายทั่วยุโรป และมีผู้นิยมกันมากเป็นพิเศษ

The Chanson 'Douce memoire' represents the Paris chanson type in its most resplendent form. Sandrin was a member of the Royal Orchestra. His compositions spread throughout Europe and were unusually popular.

DIEGO ORTIZ • Middle of the 16th century

Improvisation on the Chanson

Diego Ortiz ได้นำเอา Chanson ของ Sandrin มาใช้เป็นหลักในการแต่งแบบ improvisation (คือการใช้เทคนิคต่าง ๆ แล้วแต่ถนัด มาแต่งเติมให้กับทำนองหลัก โดยไม่ต้องอาศัยหลักเกณฑ์ใดๆ)

The improvisation which accompanies the chanson of Sandrin is also taken from the manual of Diego Ortiz. It illustrates how each part of a polyphonic composition may be taken as a basis for improvisation.

"Douce memoire en plaisir consume,
O siecl' heurieux qui cause tel scavoir,
la fermetede nous deulx tant aymee,
Qui a noz maulx sceu si bien pourvoir,
Or maintenant a perdu son pouvoir,
Rompant le but de ma seuli' esperance,
Servant d'exemple a tous piteulx a voir,
Fini le bien le mal soubdain commence".

THOMAS MORLEY (England) • 1557 - 1602

Broken Consort, three-part, instrumental

การแต่ง “Broken Consort” เริ่มต้นในอังกฤษและแพร่หลายไปทั่วยุโรป Broken Consort ต่างกับ Whole consort ที่ในการใช้ชนิดของเครื่องดนตรีหลาย ๆ อย่างเล่นด้วยกันได้ แต่ Whole consort ต้องใช้เครื่องดนตรีชนิดเดียวกัน Morley เป็นทั้งนักแต่งและเล่นดนตรีชิ้นที่หนึ่ง และยังเป็นนักทฤษฎีของหลักการดนตรีที่มีความรู้กว้างขวางอีกด้วย และเป็นผู้ก่อตั้งศิลปะเพลง madrigal แบบอังกฤษขึ้นด้วย

The ‘Broken Consort’, which developed in England, was performed throughout Europe. In contrast to the ‘Whole consort’, in which similar instruments were played, in the ‘Broken Consort’ instruments of various types were used. Morley was a practical musician of the first order and a theoretician of extensive learning. He was also the founder of the so-called English madrigal school.

THOMAS WEELKES (England) • died 1923

Madrigal, three-part, vocal-instrumental

“The nightingale, the organ of delight
The nimble lark, the blackbird and the thrush,
And all the pretty quisters of flight
That chant their music notes ev’ry bush:
Let them no more contend who shall excel;
The cuckoo is the bird that bears the bell”.

Madrigal เป็นเพลงร้องหลายเสียง ยังมีเนื้อร้องเป็นเรื่องความรัก เป็นความรักชนิด Platonic ในขณะที่ศิลปะเพลง madrigal กำลังเสื่อมโทรมอยู่ในแผ่นดินใหญ่ยุโรป ปรากฏว่าในอังกฤษกำลังรุ่งเรืองถึงขีดสุด Thomas Weelkes เป็นนักแต่ง madrigal ซึ่งมีความสามารถอย่างยิ่งพอ ๆ กับ Wilby

The Madrigal is a song for several parts based on a preferably amorous poem. Platonic love occupied the central positions of the texts. At the same time that madrigal art was declining on the continent it was reaching its utmost climax in England. Thomas Weelkes is considered alongside Wilby to be the most important madrigal composer.

THE AGE OF BAROQUE MUSIC

ราว ๆ ปี ค.ศ. ๑๖๐๐ เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกว้างขวางขึ้นในประวัติศาสตร์ดนตรีอย่างจะหาสมัยอื่นใดมาเทียบเท่าไม่ได้เลยในประวัติของศิลปะทั้งหลาย ประมาณในระบายนี้นี้เอง มีการเปลี่ยนทัศนคติใหม่หมดในวิธีการประพันธ์ทุกอย่าง ซึ่งพาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่อย่างรวดเร็ว ทั้งในทางเทคนิคและทางทฤษฎีของดนตรีทั้งในทางศาสนาและดนตรีอื่น ๆ

วัฒนธรรมอันสูงส่งของสมัย Renaissance นั้น เมื่อขึ้นถึงจุดสุดยอดแล้วก็อันตรธานไป ความนิยมในสิ่งที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ๆ ของคนสมัย Renaissance ได้กลายไปเป็นความผูกพันกับความปิติของศรัทธาอันแก่กล้าในศาสนา

ของภพหน้า ซึ่งห่างไกลจากชีวิตในโลกนี้เป็นอันมาก และเป็นแบบที่เรียกว่า Baroque ยุคใหม่นี้ให้กำเนิด แก่อุดมคติในศิลปะอย่างใหม่และกระแสนี้ให้ดนตรีมีความสำคัญรองลงมาจากเนื้อร้อง การกระแสนี้ตั้งกล่าวว่ามี ที่ทำจะบันทึกท่อนเสรีภาพของศิลปการดนตรีเกินไป จึงเกิดการทะเลาะวิวาทกันอย่างยาวนานใหญ่ระหว่างพวกที่ถือ ตามแบบเก่ากับพวกที่นิยมแบบใหม่ เมื่อมีผู้แสดงความไม่พอใจหลักเกณฑ์ที่ต้งขึ้นใหม่เช่นนั้น Monteverdi จึง ได้วางหลักลงไปเลยว่า “เนื้อร้องต้องเป็นนายเหนือทำนองเพลง ไม่ใช่เป็นทาส” ท่ามกลางความเห็นที่ขัดกันมากอย่างไม่มีวันจะลงรอยกันได้ ความเห็นแบบเก่าก็ยังยืนหยัดอยู่ในสมัยของ ดนตรีแบบใหม่ และได้ช่วยทำให้เกิดภาวะสมดุลย์ของเนื้อร้องต่อดนตรีขึ้นในผลงานของนักแต่งเพลงที่ยิ่งใหญ่ จริง ๆ

About the year 1600, musical history saw a change of its forms so deep and general that it is without comparison in the history of the arts. About this time, a sharp change in attitude occurred in all fields of music and within a short period fundamentally altered the technical and theoretical position in vocal and instrumental music in religious and secular compositions alike.

The high culture of the Renaissance disappears after having reached the highest point of its culmination. The distinct feeling of reality of the Renaissance gives way in the Baroque style to an inclination to move away from this world to the mystical ecstasy of the world beyond. The new age produces a new ideal of 'true' art and requires that music be subordinated to language. This requirement questions the very independent legitimacy of music and led to violent disputes between the adherents of the old art and the pioneers of the new. Thus, Monteverdi radically demands in his defence against the criticism: 'Language must be the master of music and not its servant'.

In spite of these apparently irreconcilable musical opposites, the tradition of the old art survived in the new period and led to a happy synthesis in the works of the great masters.

VINCENZO GALILEI (Italy) • 1520 - 1591

Contrapunto, one-part, instrumental

Contrapunto ของ Galilei เป็นตัวอย่างศิลปะเพลงเสียงเดียวของนักแต่งเพลงชุด Camerata

The Contrapunto of Galilei is a typical example of the monodic art of the 'Camerata'.

EMILIO DEL CAVALIERI (Italy) • died 1591

Aria Cantata e Sonata, three-part, vocal-instrumental

"Io piango Filli il tuo spietato interito,
E'l Mondo del mio mal tutto rinverdesi:
Deh pensa prego al bel viver preterito:
Se nel passar di Lethe Amor non perdesi".

Aria ซึ่งในสมัยนั้นยังหมายถึงเพลงที่มีเนื้อร้องเป็นคำโคลง - - - - - ต่อมาได้ความหมายใหม่ในสมัย Baroque กลายเป็นเพลงร้องหลายเสียงชั้นสูงมีดนตรีคลอ ซึ่งเจริญเต็มที่ในสมัย Baroque ทั้ง Emilio del Cavaleri และ Vincenzo Galilei เป็นนักแต่งเพลงในกลุ่ม Camerata ที่เมือง Florence กลุ่ม Camerata มีจุดประสงค์ที่จะฟื้นฟู tragedies และดนตรีสมัยโบราณโดยอาศัยวรรณกรรมและดนตรีที่ในเมือง Florence พวกเขาร้องขอให้ดนตรีเป็นรองของเนื้อร้องอย่างเด็ดขาด หน้าที่ของนักแต่งเพลงสร้างสรรค์ทำนองเพลงให้เข้ากับความหมายของเนื้อร้อง โดยให้มี chord ง่ายๆ ประกอบ

The Aria, which here still denotes a verse song, later came to mean in the Baroque period an artistic multipart and alternately divided solo vocal composition with instrumental accompaniment. It had its heyday in the Baroque period. Emilio del Cavaleri belonged with Vincenzo Galilei to the 'Camerata' in Florence. Florentine verse in literature and music combined in the 'Camerata' with the object of reviving the tragedies and music of the Ancients. They demanded that music be completely subordinated to language. The artists' efforts were mainly directed to creating expressive melodies which were accompanied by simple chords.

CLAUDIO MONTEVERDI (Italy)

Romanesca, three-part instrumental

Romanesca เป็นชื่อของจังหวะเต้นรำและของวิธีการแต่งแบบ variation ของศตวรรษที่ ๑๖ และ ๑๗ หลักในการวางทำนองและในการประสานเสียงของ variation ของ Romanesca เกือบจะเป็นหลักเดียวกันสำหรับ variation ทุกอัน ไม่มีผู้ใดทราบแน่ชัดว่าการแต่งเพลงแบบนี้ได้มาจากอิตาลีหรือสเปน ทราบกันแต่ว่าเป็นแบบที่นิยมกันมากที่สุดในยุโรป

Romanesca was the name for a wide-spread dance and variation theme of the 16th and 17th centuries. The melodic and harmonic basis for almost all variations of the Romanesca is almost identical. It is not certain whether this form is of Spanish or Italian origin. All that is known is that the theme was extremely popular throughout Europe.

CLAUDIO MONTEVERDI (Italy)

Lamento d'Arianna, five-part, vocal-instrumental

"Lasciate mi morire
E che volete che mi conforte
in cosi dura sorte,
in cosi gran martire?
Lasciate mi morire!"

แบบ Lamento นี้มาจากเพลงอันวอนอย่างโหยหวนของตัวละครนางฝ่ายหญิงในละครทางศาสนา Lamento d'Arianna ของ Monteverdi นี้ เมื่อนำออกบรรเลงครั้งแรกมีผู้ฟังถึงกับน้ำตาไหล และได้มีนักแต่งเพลงหลายคนเอาไปใช้เป็นแบบฉบับ

The Lamento has its origin in the passionate pleading of the women in liturgical drama. The Lamento d'Arianna of Monteverdi brought the audience at the first performance to tears and was used as a model by composers.

SAMUEL SCHEIDT (Germany) • 1587 - 1654

Sinfonia, four-part, instrumental

คำว่า Sinfonia ใช้กันแพร่หลายในต้นศตวรรษที่ ๑๗ หมายถึงการแต่งบทเพลงสำหรับเครื่องดนตรีล้วน ใช้เป็นบทนำหรือบทกึ่งกลางในเวลามีบทร้องหลายบท Scheidt และ Heinrich Schuetz เป็นนักแต่งเพลงที่สำคัญที่สุดของสมัยนั้น

The term Sinfonia was popularly applied at the beginning of the 17th century to instrumental compositions which served as introduction or intermediate numbers in vocal compositions. Scheidt is considered alongside Heinrich Schuetz to be one of the most important German composers of his time.

HEINRICH SCHUETZ (Germany) • 1585 - 1672

Religious concert, vocal-instrumental

"Iss Dein Brot mit Freuden
und trinke Deinen Wein
mit gutem Mut"

Heinrich Schuetz เป็นนักแต่งเพลงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเยอรมันคนหนึ่ง เขาได้รับการอบรมมาในแบบของ German และ Netherland และรู้จักที่จะเอาวิชาความรู้นั้นไปรวมเข้ากับของใหม่ๆ ของสมัย Baroque ระยะต้นและระยะกลางในอิตาลี ทำให้เขามีสไตล์ที่แยกค่ายพิเศษกว่าคนอื่น

Heinrich Schuetz is one of the great masters of German music. He combined in his own individual way the German-Netherland heritage with all the innovations of the Italian Early and High Baroque to form a very distinctively styled synthesis.

THE GERMAN CULTURAL INSTITUTE

presents

EVELINDE TRENKNER

P i a n o

and

THE PRO MUSICA STRING ORCHESTRA

at AUA Auditorium

on Tuesday, 21st February, 1967

at 8.00 p.m.

T i c k e t s : 20 Baht and 5 Baht (for Students)

at 1) the GCI, 102/1, Phra Athit Road
Tel. 22487

Office Hours: 8.00 a.m. — 1.30 p.m. and
4.30 p.m. — 6.30 p.m.
Sat 8.00 a.m. — 12.00 noon

2) the Chalermnich Bookshop, near Erawan Hotel
Tel. 58759

Opening Hours: 9.00 a.m. — 6.00 p.m.

3) the door